Dis la teva! | Opinió | Actualitzat el 13/12/2022 a les 08:39

Muntanyes

Article d'opinió de Sílvia Romero, diputada pel PSC al Parlament de Catalunya

La diputada pallaresa Sílvia Romero en una imatge d'arxiu | PSC

[despiece]Senyor director,
[nointext]
Fa 100 anys va fer fortuna una frase recollida pel geògraf Pau Vila: "Tot Catalunya és Pirineu". Aquesta era una forma gràfica de dir que som, principalment, un país de muntanyes. Valgui la cita per al dia 11 de desembre, Dia Internacional de les Muntanyes.

Acostumem a caracteritzar els territoris de muntanya a través de dades demogràfiques, econòmiques i socials; dades que plasmem en mapes i en gràfiques, que ens permeten prendre consciència visual de la realitat, o almenys d'una part de la realitat d'una part del nostre país. En aquest sentit, les dades de densitat demogràfica a les zones interiors de muntanya i als Pirineus són contundents: en molts casos no arribem als 5 habitants per km2. Com és evident, l'accés als serveis bàsics, digitals o financers, la mobilitat, etc. presenten dèficits que s'han d'abordar de forma específica.

Hem expressat en diferents ocasions que Catalunya té molt camí a recórrer en cohesió territorial. Urgeixen noves polítiques públiques que tinguin en compte, en primer lloc, totes les necessitats, encara no revertides, de les zones de muntanya; unes necessitats marcades per geografies extremes: comunicacions més cares i difícils, gran distància respecte de vies ràpides i centres de decisió, agricultura menys competitiva, dispersió de la població, envelliment, emigració del jovent... Paral·lelament, també hem de tenir en compte que emergeixen noves prioritats, que poden convertir-se en noves oportunitats com són els casos de la banda ampla, el creixement verd o la transició ecològica. Vivim en un temps de transicions socials, econòmiques, ecològiques, energètiques: les muntanyes hem de poder aprofitar les oportunitats que comportin aquests canvis.

Creiem que també ens hauríem d'esforçar per canviar la visió que el món urbà té de les muntanyes i dels seus habitants per avançar cap a un reconeixement mutu, cap a una complementarietat. Els territoris de muntanya hem de deixar de ser perifèrics i allunyats, per això, les contribucions ecològiques, econòmiques o energètiques al conjunt del país, s'haurien d'entendre com una aportació al benestar col·lectiu. Aquest podria ser un bon punt de partida per dissenyar les noves polítiques de muntanya que reclamem.

Fa més d'un any que plantegem al Govern de la Generalitat la necessitat d'un nou marc jurídic i d'una nova governança per les nostres muntanyes. En aquest temps, s'ha fet públic l'avantprojecte del que ha de ser la nova Llei de Muntanya i s'han iniciat els treballs per l'Agenda Estratègica del Pirineu, que haurien de ser els primers passos esperançadors per avançar en cohesió territorial.

Sílvia Romero Galera
Diputada del PSC al Parlament de Catalunya
[/despiece]
[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]

[despiece] **Avís**:
Els continguts publicats a la secció del lector *Dis la teva!* no necessàriament s'adiuen a la línia editorial de **Pallars Digital**. Aquest mitjà no es fa responsable de les opinions que aquí s'hi expressen.
[/despiece]